

at Udenrigsministeriets Virksomhed og særlig ogsaa dets Konsulatsvirksomhed ikke i mindste Maade berøres af, om denne Udgift bestaar eller ej, saa at det er et Spørgsmaal, som er Udenrigsministeriet aldeles ligegyldigt. Spørgsmaalets Afgørelse maa udelukkende bero paa finansielle Betragtninger og hører derfor under min højtærede Kollega, Finansministerens Overvejelse. Jeg skal gerne tilføje, at det vilde glæde mig, om disse Overvejelser faldt ud i gunstig Retning for Ophævelsen af Afgiften.

Finansministeren (C. Hage): Der er særlig tre Spørgsmaal, der ere blevne omtalte som vedrørende Finansministeriets Budget. Det træffer sig saa, at intet af disse tre i Virkeligheden henhøre under Finansministeren. Det første er en Bemærkning i Betænkningens Nr. 13 angaaende det paa § 3 opførte Overskud eller Underskud af de kgl. Havne. Dette er en Sag, der hører ikke under Finansministeren men under Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg har imidlertid talt med denne Minister om Sagen, og han har erklæret, at han ikke er uvillig til at tage den Henstilling til Følge, som er fremsat af Finansudvalget. Han erkender, at den Posteringsmaade, der nu følges paa § 19, ikke er saa klar eller korrekt som ønskelig kunde være, og at det vil være rigtigt at foretage en anden Opstilling, hvoraf det tydeligt fremgaar, hvor stort et Overskud eller Underskud, der fremkommer saavel for hver enkelt af de kongelige Havne som for dem alle under et. Men det gør mig ondt at maatte smerte baade den ærede Ordfører og ganske særlig det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) ved at gøre opmærksom paa, at det er en Mistorstaaelse, baade at der ved en ændret Postering vil vise sig et Overskud af de kongelige Havne som Helhed, og at særlig Esbjerg Havn i Virkeligheden skulde give et Overskud. Ved en korrektere Opstilling vil der fremkomme et mindre Underskud for samtlige Havnes Vedkommende end det nu opførte, men et Overskud vil der ikke blive. Og hvad Esbjerg Havn angaar, er det saa langt fra, at der, naar man gør Regnskabet rigtig op, skulde være et Overskud paa 140,000 Kr., at der i Virkeligheden er et Minus. Det ærede Medlem maa nemlig ikke glemme, at foruden de 119,000 Kr., der ere opførte til Arbejder ved Esbjerg Havn, kommer der endvidere Udgifter dels til Lønninger og dels til Opmudring, hvilke Udgifter ikke

ere indbefattede i den nævnte Sum, og endelig have vi paa § 27 en aarlig tilbagevendende Udgift paa ikke mindre end 120,000 Kr. til Opmudring af Graadybsbarren, hvilket Arbejde hænger umiddelbart sammen med Esbjerg Havns Vedligeholdelse. Naar man gør Esbjerg Havns Regnskab rigtig op, bliver der saaledes desværre ikke noget Overskud, som kan forrente mange Millioner.

Det næste Spørgsmaal, der er fremhævet af den ærede Ordfører, er det, der berøres i Betænkningen Nr. 14 om Stempelbegunstigelse for Banker, for saa vidt angaar Udstedelse af Bankbøger. Denne Sag hører ikke under Finansministeren men under Indenrigsministeren. Under Forhandlingerne i Fjor har jeg gjort Rede for, hvilken Bemyndigelse Finansministeren i Henhold til de nugældende Lovregler har i Retning af at kunne indrømme Dispensation fra den almindelige Stempel-lovgivnings Bestemmelser. Derimod Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at foretage Ændringer i de nugældende Lovregler, er et Spørgsmaal, som i første Række vedrører Indenrigsministeren, idet det staar i nær Sammenhæng med Sparekasseloven. Jeg kan oplyse, at Sagen er Genstand for min Kollegas Overvejelse, og at det er sandsynligt, at der vil kunne fremkomme Forslag om Ændringer i de nugældende Bestemmelser.

Naar jeg derefter kommer til det af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) stillede Forslag om Ophævelse af Konsulatafgiften, har jo ganske vist min Kollega Udenrigsministeren udtalt, at dette er en Sag, som ikke vedrører ham men Finansministeren, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Konsulatafgiften, i alt Fald formelt, hører under Udenrigsministeren. Jeg er ganske enig med min ærede Kollega i, at det vil være i høj Grad ønskeligt at lette Skibsarten for denne Byder, og for saa vidt kan jeg ikke andet end sympatisere med det af det ærede Medlem stillede Forslag. Men det forekommer mig paa den anden Side, at det ikke vil være naturligt at tage dette Emne op til særlig Afgørelse, da det i ikke ringe Grad hænger sammen med en almindelig Behandling af de indirekte Afgifter, særlig af Toldloven. Jeg har, som det høje Ting vil erindre, to Aar i Træk fremsat Forslag, der tilsigtede en begrænset Ændring i Toldloven for at lette Skibsarten og Skibsbygningen for nogle af de mest urimelige og trykkende Byrder, som for Øjeblikket hvile paa disse